

Ἰούλιος

Κυριακή 3η Ἰουλίου 2022

Κυριακή Γ' Ματθαίου.

(Μτθ. 6, 22 – 33).

«Οὐδείς δύναται δυσί κυρίοις δουλεύειν» (Μτθ. 6, 24).

Σήμερα, στό εὐαγγελικό ανάγνωσμα ἀκούσαμε ἕνα ἀπόσπασμα ἀπό τήν ἐπί τοῦ ὄρους ὁμιλία τοῦ Κυρίου. Σ' αὐτό ὁ Χριστός ξεδιπλώνει τήν ἀπέραντη ἀγάπη καί τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ γιά τά πλάσματά Του. Καλεῖ τούς πιστούς νά ἐλευθερωθοῦν ἀπό τίς ψυχοκτόνες μέριμνες τοῦ κόσμου καί νά ἀφεθοῦν στήν πρόνοια καί φροντίδα τοῦ Οὐράνιου Πατέρα, γιά νά ἀπολαύσουν ἀπό τώρα τή χαρά καί τή μακαριότητα τῆς Βασιλείας Του.

Ένα από τά κελεύσματα τοῦ Χριστοῦ πρὸς τούς μαθητές Του εἶναι ἡ φράση «οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν», διότι πραγματι δέν εἶναι δυνατόν κάποιος νά ὑποταχτεῖ ταυτόχρονα σέ δύο ἀφέντες. Ἡ ἀφιέρωση σέ κάποιο ἀφεντικό εἶναι ὀλοκληρωτικό καί ἀμετάκλητο δόσιμο. Ἡ ἀπόλυτη ἀφιέρωση κάποιου στό ἀφεντικό του καθιστᾷ αὐτή τήν πράξη ἀληθινή καί αὐθεντική. Ὅταν κάποιος ἀλληθωρίζει ἀνάμεσα σέ δύο ἀφεντικά, τότε εἶναι ψεύτης καί ὑποκριτής. Αὐτό, λοιπόν, ξεκαθαρίζει σήμερα ὁ Χριστός, καθώς μᾶς λέγει πώς δέν θέλει κοντά Του ὑποκριτές, πού ἀπό τή μία πλευρά ἀφιερώνονται σ' Ἐκεῖνον καί ἀπό τήν ἄλλη ἀλληθωρίζουν πρὸς τόν διάβολο ἢ πρὸς τόν ἐγωισμό τους.

Ὁ Λυτρωτής καί Σωτήρας μας ἦλθε νά ἐνωθεῖ μαζί μας καί ἐπιθυμεῖ τή δική μας σχέση καί ἔνωση μαζί Του. Μᾶς χάρισε τό πρόσωπό Του γιά νά Τόν ἀγαπήσουμε, γιά νά ἀποκτήσουμε μία σχέση ζωντανή, μία σχέση ὑπαρξιακή, οὐσιαστική, μία σχέση χωρίς πισω-

γυρίσματα και αναβολές. Ὁ Χριστός παραθέτει τόν ἑαυτό Του σέ κάθε μυστήριο και περισσότερο στό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, γιά νά προσλάβουμε και νά κοινωνήσουμε μέ ἕναν Θεό πού σπάζει ὅλα τά ὅρια και ὑπερβαίνει ὅλα τά ἐμπόδια, προκειμένου νά συνευρεθεῖ μέ τό κτίσμα Του και νά θεώσει τόν καθένα ἀπό μᾶς και ὅλους μαζί.

Ὅταν ἕνας Θεός κάνει αὐτή τήν ἀπερινόητη συγκατάβαση, αὐτή τήν ἀπίστευτη κάθοδο πρὸς ἐμᾶς, ποιός μπορεῖ νά εἶναι τόσο ἀναίσθητος ἢ τόσο ἀνόητος ὥστε νά κρατήσῃ τόν ἑαυτό του χωρισμένο ἀπό τόν Χριστό; Ὅταν ἕνας Θεός μᾶς προσκαλεῖ κοντά Του, εἶναι θανάσιμη ἐπιπολαιότητα νά τρέχουμε μακριά Του, ἀλλά εἶναι ἀκόμη πιό καταστροφικό ἄλλοτε νά ὑποτασσόμαστε σ' Ἐκεῖνον και ἄλλοτε νά Τόν προδίδουμε. Ὁ Κύριος ἔρχεται σ' ἐμᾶς, μᾶς ἀγαπάει, μᾶς περιμένει, μᾶς συγχωρεῖ, μᾶς προστατεύει. Ζητάει, ὅμως, νά εἴμαστε ξεκάθαροι και εἰλικρινεῖς. Θέλει νά ξέρουμε τί κάνουμε και ὅ,τι κάνουμε νά τό

κάνουμε συνειδητά. Θέλει ἢ νά ὑποταχτοῦμε σ' Ἐκεῖνον ἢ ὄχι. Ἐάν ἀφιερωθοῦμε στή δική Του ἀγάπη, δέν θέλει νά βάλουμε ὅ,τιδήποτε ἄλλο πάνω ἀπ' αὐτή.

Ἡ ζωή μας εἶναι γεμάτη ἀπό πειρασμούς. Ἀμέτρητα θέματα, ὑποθέσεις, προβλήματα, σχέσεις, ἐπιθυμίες, σχέδια, προοπτικές ἔρχονται καθημερινά νά μᾶς κλέψουν τό ἐνδιαφέρον. Ὁ νοῦς σκοτίζεται, ἡ καρδιά μολύνεται, ἡ ψυχή ἀσθενεῖ, τό πνεῦμα εὐτελίζεται, ὅταν κάνουμε λανθασμένη χρήση τῆς ἐλευθερίας μας. Ὅταν προσπαθοῦμε νά συνδυάσουμε τήν ἀγάπη γιά τόν κόσμο μέ τήν ἀγάπη γιά τόν Θεό, τότε εἶναι σίγουρο πώς θά χάσουμε καί τά δύο. Ὁ Θεός δέν ἀνέχεται ἄλλες ἀγάπες καί ὁ κόσμος δέν ἀντέχει τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Ἐάν ἐπιλέξουμε τόν Θεό, τότε Ἐκεῖνος θά καθορίσει τίς ὑπόλοιπες ἐπιλογές μας. Ἐάν ἐπιλέξουμε κάτι ἄλλο, τότε ὁ Θεός ποτέ δέν θά γίνει δικός μας. Μπορεῖ νά παραμείνει συμπαθής, ἀλλά ποτέ δέν θά ἔνωθεῖ μαζί μας, ποτέ δέν θά γίνει ἀπόλυτα

οικεῖος, διότι ἐμεῖς ποτέ δέν θά Τοῦ δώσουμε τό περιθώριο νά ἀπλώσει τήν ἀγάπη Του στό πρόσωπό μας.

Ὁ Χριστός σήμερα μᾶς ἐξηγεῖ πώς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ντύνει τά λουλούδια, ταῖζει τά πουλιά, φροντίζει γιά κάθε λεπτομέρεια τῆς ζωῆς μας. Μᾶς καλεῖ νά μὴν ἐπιτρέψουμε σέ καμία λεπτομέρεια νά καταλάβει τό ἐνδιαφέρον μας. Νά μὴ βάλουμε ἄλλο ἀφεντικό στήν ὑπαρξή μας ἐκτός ἀπό τόν Θεάνθρωπο Σωτήρα μας. Ἐάν ἀφήσουμε τίς ἐπιθυμίες, τά συμφέροντα, τήν ἁμαρτία, τίς κοσμικές συγκαταβάσεις, τίς ἀνθρώπινες σχέσεις, τά πράγματα αὐτοῦ τοῦ κόσμου ἢ ὅ,τιδήποτε ἄλλο νά κυριαρχήσει στήν ὑπαρξή μας, ἐάν ὑποταχτοῦμε σέ κάτι ἄλλο πέρα ἀπό τόν Χριστό, τότε θά μείνουμε ξένοι ἀπό τόν Χριστό.

Ὁ Κύριος εἶναι ξεκάθαρος ἀπέναντί μας. Μᾶς διευκρινίζει μέ ἀπόλυτη τιμιότητα πώς «οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν». Καθώς ἀκοῦμε αὐτόν τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ, κα-

λούμαστε νά κάνουμε τήν τελική ἐπιλογή τοῦ ἀφεντικοῦ μας. Ἐάν διαλέξουμε ὡς ἀφέντη καί κύριο τῆς ζωῆς μας τόν Χριστό, τότε μᾶς περιμένει ἡ ἀγάπη, ἡ φροντίδα, ἡ χαρά καί ἡ ἐλπίδα τῆς πατρικῆς Του δύναμης. Ἐάν ἀπορρίψουμε τόν Κύριο καί ἀφιερῶσουμε τόν ἑαυτό μας σέ ἄλλο ἀφεντικό, τότε θά εἰσπράξουμε τό ἄγχος, τήν πίκρα, τή μοναξιά, τήν ἀποκαρδίωση καί τά ἀδυσώπητα χτυπήματα τῆς ζωῆς, πού εἶναι τό λογικό ἀποτέλεσμα τῶν παράλογων ἐπιλογῶν μας. Ὅ,τι διαλέξουμε αὐτό καί θά ζήσουμε. Ὁ Κύριος μᾶς καλεῖ νά διαλέξουμε Ἐκεῖνον. Ἐφόσον τό κάνουμε, μᾶς περιμένει ἡ αἰώνια ζωή τῆς χαρᾶς καί τῆς ἐλευθερίας, ἡ ὑπέρφρατη ἐμπειρία τῆς θεϊκῆς ἀγάπης, πού ξεκινάει ἀπό τώρα καί δέν τελιώνει ποτέ. Ἀμήν.